

ПРОТОКОЛ ЗАСІДАННЯ ПРОБЛЕМНОЇ ГРУПИ №7

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИКИ ВИЩОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНИ

(назва групи)

КАФЕДРА ПЕДАГОГІКИ ВИЩОЇ ШКОЛИ

(назва кафедри)

1. 18.05.2021 о 11.40-13.00 ауд. 603.
2. Доповідачі: Князєв Р. (магістр 1 року навчання ПВШ),
3. Теорія та практики вищої професійної освіти в Україні: досвід і тенденції розвитку.

Доповіді:

- Роль вищої професійної освіти в сучасному суспільстві (Барисевич Л.);
- Сучасні моделі розвитку університетської освіти в Україні (Князєв Р.);

4. Обговорення, питання до доповідача та відповіді на них.

Роль вищої професійної освіти в сучасному суспільстві (Барисевич Л.).

Які, на Вашу думку, основні функції вищої професійної освіти?

Досить неоднозначно у сучасній науковій літературі визначаються основні функції вищої професійної освіти. Так, А.Коржуєв і В. Попков основними вважають такі функції: формування в студентів умінь цілісного сприйняття навколишнього світу та відчуття відповідної єдності з ним, а також цілісного сприйняття процесу і результату діяльності; опанування технологій прийняття оптимальних рішень, уміння адаптуватися до різних змін, прогнозувати перебіг розвитку тієї чи іншої ситуації, яка виникла під час діяльності, попереджувати негативні наслідки надзвичайних подій; опанування культури системного підходу в діяльності та найважливіших загальнометодологічних принципів її організації, принципів конструювання стійких систем, а також формування у майбутнього випускника ЗВО толерантності в судженнях і діяльності.

Які сьогодні мають бути орієнтири вищої освіти?

Вища освіта сьогодні зорієнтована на людину, забезпечення її існування, розвиток, самореалізацію; є цінністю світової і національної культур; допомагає людині оволодіти культурою свого народу на основі врахування зв'язків з національними культурами інших народів і світової культури загалом; сприяє адаптації людини до соціуму, що динамічно змінюється, а також до професійної діяльності; змінює статусно-рольові форми взаємодії людей; оновлює арсенал знань і способів діяльності людини, формує базис її науково-дослідницької діяльності; залучає людей до інтегративної освітньо-наукової виробничої діяльності, надає досвід інтеграції навчальних, наукових, практичних знань і вмінь, відкриває значні потенційні можливості цього процесу; розкриває сутність майбутньої

професії, стабілізує потребу людини в її отриманні, сприяє прояву перспективи професійного розвитку і особистісного зростання людини.

Сучасні моделі розвитку університетської освіти в Україні (Князев Р.)

Які фактори впливають на розвиток сучасної університетської освіти?

Сучасний розвиток університетської освіти здійснюється під впливом найбільш значимих факторів: посилення глобалізаційних тенденцій на рубежі ХХ-ХХІ ст. (контекст: економічний, технологічний, політичний, соціокультурний); активізація постіндустріальних тенденцій (університет – епіцентр програмування регіонального економічного, соціального, культурного, екологічного розвитку; створення інноваційно-підприємницької моделі університету; університет як інститут неперервної освіти дорослого населення); інтернаціоналізація вищої освіти і створення загальноєвропейського простору вищої освіти (ЕНЕА) та загальноєвропейського простору наукових досліджень (ERA); особливість соціально-економічного розвитку в Україні в процесі трансформації усіх сфер життя суспільства (необхідність зміни структури економіки в напрямку суттєвого зростання частки високотехнологічних галузей); розвиток інноваційного середовища (університет має формувати системну науково-освітню підготовку спеціаліста, в якій фундаментальна освіта поєднується з участю у науково-дослідній роботі); фактор регіонального розвитку (створення технопарків, технополісів на базі університетів дозволить всебічно використовувати науково-технічний та інтелектуальний потенціал регіонів); розвиток ринкових відносин (включення університетів в ринкові відносини визначає формування ринку науково-освітніх послуг).

Що означає розвиток університетської освіти?

Розвиток університетської освіти означає приведення її у відповідність до нових суспільних вимог та норм, закономірностей та тенденцій розвитку ХХІ століття. Для сталого розвитку потрібна поява нових моделей сталого розвитку та інноваційної університетської системи неперервної випереджаючої освіти. Моделей, які спираються на національні та регіональні відмінності та здобувають свою визначеність енергією вільного творчого колективу особистостей.

5. Оцінка роботи.

Староста

(підпис)

Литвиненко П.А.

(ПІБ)

Науковий керівник

(підпис)

Коркішко О.Г.

(ПІБ)